

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Kamniška Bistrica in nje uprava.

(Nadaljevanje.)

Med plavbo, katera traja navadno tri do štiri mesece, ima nadgozdar ter oba njegova čuvaja s plavbo samo toliko opravila, da mu je nemogoče tudi najpotrebnejša druga opravila opraviti, ostali gozd pregledati in gozdne pohode mora seveda tudi opustiti in tako se mora gospodarstvo prepustiti le slučajju in nevednim ljudem. Po plavbi mora skrbeti zopet zato, da določi sekanje lesa, skrbeti mora, da je že posekani les dovolj varen pred uzmoviči in ker čas vedno le naprej hiti, pride med tem časom jesen oziroma zima. Sedaj je zopet potreba les spraviti do struge potoka, urediti se mora še marsikaj drugega, kar spada posredno ali neposredno k plavbi in tako podi eno opravilo drugo.

Pri vseh teh opravilih je samoobsebi umevno, da je nadgozdar tista oseba, ki mora glavna dela opraviti, kako naj potem najde še dovolj časa misliti tudi na oskrbovanje ali pa nato, da bi si napravil načrt za svoje delovanje. Kdor je količkaj verziran in ima le malo pojma, kako se oskrbuje kako gospodarstvo, mora priznati, da eni sami osebi ni mogoče vseh dolžnosti, katere mu nalaga pri nas gozdarska služba, opravljati. Saj se vendar naši korporacijski upravičenci več ali manj vsi pečajo z gospodarstvom, torej bi lahko po sebi sodili, koliko je možno eni osebi storiti.

Pri korporacijskem posestvu bi bilo v prvi vrsti potreba natančno pregledati in po zvedencih, katerim bi bil nadgozdar dodeljen, pustiti natančno preceniti vse gozdove, sploh vse posestvo. Na ta način bi upravičenci vsaj znali, koliko premoženja imajo in kako se njih premoženje obrestuje. Če bi se pokazala premajhna obrestna mera, kar je v ožigled nepravilnemu gospodarstvu tudi najbrže resnica, potem bi morda vseeno upravičenci se toliko zdramili, da bi pustili urediti gospodarstvo času primerno. Stališče, da je bilo to za časa naših dedov in pradedov dobro, in mora s tega stališča biti tudi za nas, mora konečno vendar le pasti. Kjer ni napredovanja, ondi se morajo slej ali prej pokazati posledice nazadovanja in konečno propast.

Ali bi ne bilo bolj umestno celo Bistrico prodati, denar pa naložiti v denarna podjetja? Prepričani smo, da bi to neslo mnogo več dohodkov kakor pa

jih donša gospodarstvo Bistrice do sedaj, čeravno bi moralo biti ravno narobe.

V ravnini in pristopnih krajih ceni se navadno en oral gozda na 2000 K; če vzamemo pri Bistrici zaradi nepristopnosti in oddaljenosti od prometa le deseti del te svote in računamo za vsak oral samo 200 K, pokaže se lepa svota 2,200.000 K. Pa pustimo še 200.000 kron kot nameček in računimo okroglo 2,000.000 K, katere bi obrestonosno samo po štiri odstotke nesle 80.000 kron!

Ali so drva, les in vse drugo, kar dobivajo upravičenci vsako leto, res toliko vredna. Saj niti vsega prometa nima korporacija letno 80.000, kaj šele čistega dohodka! Ne pretiravamo, ako trdimo, da ves les, kar ga upravičenci dobijo vsako leto, ne presega niti 30.000 kron, kje jih pa ostane 50.000? Toliko denarja se torej sleherno leto proč vrže!

(Dalje prihodnjič.)

Afera našega urednika z gojencem kavale-rijske kadetne šole, Ivan Hermanom, se je končala pretečeni teden v petek pred tukajšnjim sodiščem. Da nismo že v zadnji številki poročali o njenem izidu, je vzrok ta, ker smo sprva nameravali to zadevo molče prezreti, posebno še z ozirom na različne kroge, kateri ne morejo dovolj zagovarjati prostaški nastop Hermanov, namesto da bi ga poučili, kaj zahtevata takt in olika. Kaj hočemo, svet je že tako stvarjen, da imajo bogate rodbine vedno mogočne in vplivne osebe za zagovornike in četudi napravijo dotične rodbine še večje krivice. Kakor smo čuli, se pa smatra naš molk za kapitulacijo in od gotove strani se baje raztroša vest, da je naš urednik s svojo tožbo proti Hermanu pogorel; zaradi tega smatramo za svojo dolžnost o zadevi poročati. Par tednov pred obravnavo je ponujal Herman izvensodnijsko poravnavo in izjavil, da mu na financijelnih žrtvah ni ležeče, ako se umakne tožba proti njemu. V ožigled temu je naš urednik za umaknitev svoje tožbe zahteval, naj podari Herman za neko narodno društvo v Kamniku 1000 kron, na kar bi bil brezpogojno umaknil tožbo. Sedaj je pa bil mladi gospod v dno svoje germanske duše užaljen, ne zaradi tega, da bi mu bila svota previsoka, kaj še, ampak zaradi tega, ker bi on najraje vse Slovence s kostmi vred požrl. Vsenemec Herman, kojega predniki so bili trdni slovenski kmetje, bil bi pripravljen za kakoršno-

koli nemško društvo darovati v tem slučaju makari dva ali še več tisočakov, za slovensko društvo mu pa vest nikakor ni pripustila. Ker pa naš urednik ne čuti potrebe s takimi pogoji podpirati nemška stremjenja, ni moglo biti niti govora o pogajanjih in dne 7. t. m. se je vršila sodnijska obravnava, pri kateri se je dal konečno naš urednik le vsled ljubega miru pregovoriti in odstopil od tožbe ter se zadovoljil s Hermanovo izjavo, ki jo je podal pred sodiščem in v kateri izjavlja, da ni imel niti volje niti namena žaliti s svojim obnašanjem našega urednika. Ob enem je Herman drage volje prevzel vse sodnijske stroške, kateri gotovo ne bodo ravno nizki, saj sta zastopala toženca in tožnika dva odvetnika iz Ljubljane, ki sta z informacijami in tožbo zamudila več dni. Tako se je torej zadeva končala. — Pri tej priliki se je zopet pokazalo nemško-nacijonalno mišljenje mladega Hermana v najlepši luči. Od vojaške strani se vedno zahteva od Slovanov-vojakov, da ne kažejo niti najmanjše mržnje do nemške narodnosti, zahteva se celo, da bi bili popolnoma mednarodni. V tem slučaju smo pa v dušo prepričani, da odobravajo vojaške oblasti nemško-nacijonalno mišljenje; mi jim pa povemo, da niso Nemci še nikdar rešili Avstrije pogina, pač smo se pa mi Slovani in posebej še Slovenci, na katere mogočni Nemci zaničljivo pogledujejo, premnogokrat borili in naši najboljši sinovi so prelivali svojo srčno kri za njen obstoj. Kaj pa nam je nemška Avstrija zato dala? Nič in nam tudi nič ne bo, dokler bomo tako neumni patrijotje!

Našemu občinskemu svetu v uvaževanje. Vsak narodno čuteč človek se rad spominja mož, ki so si na ta ali drug način pridobili zaslug za svoj narod. Živimo še pod utisom britke izgube našega največjega liričnega pevca Gregorčiča. Kakor vsak posameznik, tako se mora tudi mesto kot korporacija zavedati velikih Gregorčičevih zaslug in umestno bi bilo, da se mu postavi med nami trajen spomenik. Ne mislimo na spomenike iz marmorja ali bronu, za katere niti nimamo primernih in dostojnih prostorov, ali navzlic temu se pesniku lahko postavi trajen spomin. Naj bi občinski svet v svoji prvi seji sklenil prekrstiti katero ulico na njegovo ime. Saj imamo dovolj ulic z brezpomembnimi, staroveškimi pa tudi smešnimi imeni. Čemu nam je brezpomembna Šutna ali staroveški Graben v slovenskem mestu, tako pa tudi Velika ulica nima pravega pomena za naše mesto in mnogo lepše bi se slišalo Gregorčičeva ulica. Če pa bo mestni občinski odbor res hotel kedaj upoštevati to skromno željo, potem mora seveda izbrati tako ulico, ki bo obče obiskana, ne pa prekrstiti ulico, katero obišejo le oni, ki v njej stanujejo. Po našem mnenju bi bili najbolj pripravi Velika ulica ali pa Šutna. Prekrstili bi se lahko obe, saj ima Prešeren tudi ulico v Kamniku, pa zaradi neprikladnosti niti vsi Kamničani ne vedo, da jo ima.

Najnovejša in izvirna slovenska šaloigra Cigani se bo v nedeljo 16. t. m. igrala kar na treh

krajih. Kakor poročajo časopisi, uprizore to igro isto nedeljo v Brežicah, v Trstu in kar je za naše lokalne razmere precej pomena, tudi v Kamniku. V kratkem času, odkar jo je pisatelj prepustil javnosti, je igra doživela mnogokatero uprizoritev na slovenskih odrih. Z velikim uspehom se je igrala v deželnem gledališču v Ljubljani, pred kratkim pa v Celju dosegla prav lepe uspehe. Kakor kaže splošno zanimanje, se bode ta igra ravnotako priljubila občinstvu kaker Deseti brat ali pa Rokovnjači.

Narodna čitalnica v Kamniku vabi k dramatični predstavi dne 16. grudna 1906 ob 7. uri zvečer v društvenih prostorih. Prvikrat: Cigani, šaloigra s petjem v treh dejanjih. Spisal Jakob Dolinar. Vstopnina: Sedeži I., II. in III. vrste po 1 K; IV. in V. vrste po 80 vinarjev; ostali sedeži po 60 vinarjev; stojišča po 40 vinarjev.

Iz davčne službe. Gospod Josip Ahlin, kontrolor pri kamniškem glavnem davčnem uradu je prestavljen k davčnemu uradu v Radovljico, na njegovo mesto pride glavni kontrolor g. Anton Križman iz Cerknice, kateri prevzame koncem tega meseca posle pri tukajšnjem glavnem davčnem uradu.

Hišne posestnike in oskrbnike opozarjamo na to, da morajo v zimskem času pred svojimi hišami tlak posipati s peskom ali žaganjem. Naša javna oblast mora le paziti, da se to spolnuje, ne pa v vsakem slučaju dotične še posebej opozarjati na njih dolžnosti. V drugih mestih se taka zanemarjenost enostavno kaznuje.

Popravek. V zadnji številki se je urinila v notici iz občinske seje neljuba tiskarska pomota. Mesto 25 % doklade na vse direktne davke, naj se bere 45 %, kar znaša pravilno 8.349 K, kakor je bilo poročano.

LISTEK.

Zaigrano življenje.

(Dalje.)

Konečno jame moj oče zmešan:

— Tu imate nekega starega prodajalca ostrig, ki je kakor videti zelo zanimiv. Ali morda veste kake podrobnosti o tem človeku?

Kapitan, katerega je naposled ta pogovor ujezil, odvrne suhoparno:

— Star potepuh je, katerega sem našel pretečeno leto v Ameriki ter ga poslal nazaj v domovino. Zdi se, da ima sorodnike v Pulju, a se noče vrniti k njim, ker jim dolguje precej denarja. Zove se Julij . . . Julij Kvas ali Kaves, nekaj tacega. Zdi se mi, da je bil nekdan bogat tam doli, a glejte, kako je sedaj prišel na nič.

Moj oče je pritem postal bled ter plašnih oči pretrgano in zahlipnjeno govoril:

— Ah, ah, prav dobro . . . jako dobro . . . Temu se ne čudim . . . Se vam zelo zahvaljujem, kapitan.

In on se odstrani, dočim kapitan osupnjen pogleduje za njim.

Vrne se k nam tako razstresen, da mu mati veli:

— Vsedi se. Vže nekaj opažajo,

Spusti se na klop bebljaje:

— On je, prav on je. Kaj nam je početi? —

Mati mu živahno odvrne:

Otroke je treba odstraniti. Ker Jožef vse ve, jih gre iskat. Predvsem nam je treba biti opreznim, da naš zet kaj ne zasluti.

Oče je skrajno potr t mrmral:

— Kaka katastrofa! Kaj nam je početi?

Mati pa je namah postala besna ter dostavila:

Jaz sem vedno slutila, da iz tega sleparja ne bo nič prida in da se nam znovič obesi na vrat! Kakor da bi človek mogel kaj pričakovati od kakega Kvasa.

In moj oče potegne z roko preko čela kakor kadar mu je njegova žena kaj predbacivala.

— Daj denar Jožefu, da gre takoj plačat te ostrige. Samo tega bi bilo še treba, da nas ta berač spozna. To bi napravilo prav čeden utis na ladji.

Idimo na drugi konec in ravnaj se tako, da se nam ta človek ne približa!

Oba vstaneta in potem sta se oddaljila vročivši mi denar za deset kron.

Moji sestri sta iznenadeni pričakovali očeta. Jaz sem zatrjeval, da je mama nekoliko zbegana vsled morja ter vprašal prodajalca ostrig:

— Koliko smo vam dolžni, gospod?

Jaz bi najraje rekel: moj stric.

In on odvrne:

— Dve kroni petindvajset. (Konec prihod.)

Hiša in mlin na prodaj!

Iz proste roke se proda mlin z lepim sadnim vrtom. Po'eg spada tudi svinjak, hlev za živino, kozolec in dva gozda. Več se izve pri Janezu Dimnik v Mostah št. 23 pri Kamniku.

Klavir

za učenje in vajo popolno sposoben, proda za 30 gl'd. Aparnik, fotograf v Kamniku.

Za Božič

Velika izber

božičnih in novoletnih daril

Za Novo leto

Najnovejši pisemski papir v kasetah in zavitkih * Albumi za fotografije in razglednice, spom. knjige

Raznovrstni tintniki in drugi lepi pisalni predmeti za darila.

Največja izber božičnih in novoletnih razglednic

Obeski za božično drevesce * Jaslice v raznih velikostih

Raznobarvni krep-senčniki za svetilke * Poučne knjige s podobami za otroke

Vsa ta in še druga primerna darila priporoča po zmernih cenah

Trgovina s papirjem v Kamniku na Glavnem trgu

Najprimernejša božična in novoletna darila!

JOSIP JANKO, urar v KAMNIKU

priporoča svojo veliko zalogo različnih

žepnih in stenskih ur, ur budilk, verižic, prstanov, brošk, uhanov

in vsega v to stroko spadajočega blaga

po najnižji ceni. * Velika zaloga optičnega blaga.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4 %
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo. Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar, ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

~~~~~ Posojila se dajejo na zemljišča na 5 % obresti ~~~~~

in na amortizovanje v 36 letni ali krajši dobi, tako da poplača dolжник posojilo 100 K v teku 36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.

Jos. Memencič v Kamniku.

Jedlna
mesl
se prodaja v trgovini
BRNOS

= Velika zaloga vsakovrstne

opeke (falz - cegla)

iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Trgovina s špecerij-
skim blagom

E. HAJEK

Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano

šunko,
čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah

priporoča

pivovarna Julij Stare
v Mengšu. || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznано izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =